

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko Skarbowi Państwa-Ministrowi Skarbu Państwa i (...) Fundacji Promocji Zdrowia im. (...) w likwidacji w K.

o stwierdzenie nieważności umowy darowizny,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 sierpnia 2008 r.,

zażalenia M. S. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 kwietnia 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

- I oddala zażalenie i nie obciąża M. S. kosztami postępowania zażaleniowego;**
- II przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego radcy prawnemu M. V. kwotę 3.600 zł. (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. S. z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, z uwzględnieniem podatku VAT.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną M. S. i M. S. od wyroku tegoż Sądu z dnia 4 grudnia 2007 r. jako niedopuszczalną. W uzasadnieniu wskazał, że skarżący utracili status interwenientów ubocznych po stronie powoda wskutek wydanego z urzędu prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 4 grudnia 2007 r., w związku z czym nie są legitymowani do wniesienia skargi kasacyjnej.

W zażaleniu na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną M. S. wniosła o jego uchylenie oraz rozpoznanie postanowienia z dnia 4 grudnia 2007 r. o odmowie dopuszczenia jej i pozwanego M. S. do udziału w sprawie w charakterze interwenientów ubocznych. W uzasadnieniu podniosła, że to ostatnie orzeczenie zostało zakwestionowane w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu apelacji, które nie zostało jeszcze rozpoznane. Według skarżącej w takiej sytuacji Sąd Apelacyjny winien zawiesić postępowanie międzyinstancyjne dotyczące skargi kasacyjnej na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do czasu rozstrzygnięcia zażalenia na odrzucenie apelacji.

W odpowiedzi na zażalenie Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, działająca za pozwanego Skarb Państwa – Ministra Skarbu Państwa, wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy rozpoznając zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej może, na podstawie art. 380 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c., poddać kontroli także - poprzedzającego to orzeczenie - inne postanowienie sądu drugiej instancji (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 165/01, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 102; z dnia 17 maja 2002 r., I CZ 31/02, nie publ.; z dnia 23 września 2004 r., III CZ 71/04 nie publ.). Przeprowadzenie takiej kontroli jest dopuszczalne przy kumulatywnym spełnieniu trzech warunków: 1) strona musi zgłosić w tym zakresie wnioski; 2) wniosek może dotyczyć jedynie postanowień niezaskarżalnych w drodze zażalenia; 3) postanowienie objęte wnioskiem musi mieć wpływ na wynik sprawy.

Niewątpliwie wniosek skarżącej dotyczy postanowienia niezaskarżalnego. Postanowienie niedopuszczające interwenienta ubocznego do udziału w sprawie wydane z urzędu zarówno przez sąd pierwszej, jak i drugiej instancji nie podlega zaskarżeniu zażaleniem (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1992 r., III CZP 126/92, OSNC 1993, nr 3, poz. 37 oraz uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 1967 r., I CZ 24/67, OSNC 1968, nr 1, poz. 9). Nie można natomiast uznać, że spełniona została trzecia z wymienionych przesłanek. Skarżąca nie podjęła bowiem nawet próby wykazania, że odmowa dopuszczenia jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej miała wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Istnienia takiego wpływu nie mogą uzasadniać wskazane przez nią działania Sądu drugiej instancji podjęte po wydaniu kwestionowanej

decyzji, polegające na doręczeniu wyroku z uzasadnieniem w terminie otwartym do wniesienia skargi kasacyjnej.

Ocena kwestii legitymacji skarżącej do wniesienia apelacji nie może przesądzać posiadania przez nią legitymacji do wniesienia skargi kasacyjnej. Stanowisko Sądu drugiej instancji co do braku przeszkód do nadania biegu zażaleniu odrzucającemu skargę kasacyjną trzeba więc uznać za trafne.

Z tych też względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394³ § 3 oraz art. 108 § 1 i art. 102 w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.